

L'home del gos a Perpinyà

Passejava
-la nit tancada-
un home
amb gos
a Perpinyà

jo
la meva dona
a on menjar
en francès
li varem demanar

no tenia
-l'home enquestat-
el seu comport
de culpes lliure
clar

per un instant
humil
sense mirar-nos
baixà la testa
greu va callar

després
però
que accent notava
solemne i tràgic
es revoltà

jo també ho sóc
-va dir-
tant com vosaltres
vençut i efímer
ver català

prou que la llengua
el so
l'antiga veu
mut
no sé parlar:

home del ca
perdut
caduc
negre el futur
tot t'és en va

nocturn tristeges
orfe de pares
fràgil
amb gos d'atura
a Perpinyà

donant notícia
a parents fèrtils
lliures
la gent del sud
-París llunyà-

que a casa Sansa
donen sopar

Jordi Gabarró